

Manifest: sex moet weer haute couture worden

Wij willen afrekenen met het idee dat vrouwelijkheid enkel gedefinieerd wordt door schoonheid. Normaal moet weer normaal worden, het extreme is niet de norm. Seksuele vrijheid staat niet gelijk aan totale grenzeloosheid en platheid.

1. Gewoon mooi is mooi genoeg!

Benen zonder cellulitis, zonder zichtbare adertjes, pronte borsten, ronde maar toch strakke billen, zwoele lippen en een Playboypoes: vrouwen die er zo uitzien representeren niet de werkelijkheid en dus moeten we er niet massaal op willen lijken. Het is een schoonheidsideaal waaraan de gemiddelde vrouw simpelweg niet voldoet en het is een ongelukkig makende illusie. Helaas voelen veel meisjes, maar ook veel volwassen vrouwen, de druk om hun echte lichaam aan te passen aan onechte, gefotoshopte beelden. Wereldwijd durft maar twee procent van de vrouwen zichzelf mooi te noemen, blijkt uit onderzoek. Een bedroevend laag cijfer dat bewijst dat dit een existentieel probleem is voor vrouwen.

Extreme middelen als plastisch chirurgische ingrepen zijn een zegen voor mensen met ernstige afwijkingen, maar wat ons betreft is het geen middel waarmee je elke oneffenheid even wegpoetst. Wie schreef de wet waarin staat dat afwijken verkeerd is? Waarom behoeft het ouder wordende lichaam "noodzakelijk onderhoud" in de vorm van giftige stoffen, siliconen of pijnlijke facelifts? Wie heeft bepaald dat oud worden lelijk is?

Wij roepen reclamemakers en bladenredacties op om helderheid in de duisternis te scheppen: plaats onder elk gemanipuleerd, 'te mooi om waar te zijn'-beeld voortaan een kloppend bijschrift. "Porieloos dankzij Photoshop." of "Dit model is digitaal smaller gemaakt en haar nek is opgerekt." Opdat iedereen voortaan fictie van realiteit kan onderscheiden. En vrouwen: laten we elkaar eens wat minder scherp en venijnig beoordelen en categoriseren. Het man versus vrouw-denken van weleer is achterhaald; we dragen zelf ook bij aan de creatie en instandhouding van mythische schoonheidsidealen.

2. De gewillige stoeipoes in de prullenbak.

Onze gedroomde vrouw is geen humorloos symbool van nieuwe preutsheid. Maar zij is nog minder een hoer of bitch gedomineerd door kansloze wannabe pimps. Het beeld van de gewillige stoeipoes die zich op haar achterwerk laat slaan, komt ons de neus uit. Waarom kunnen schietgrage gangsters die zich omringen met 'geile' onderdanen, voorzien van gigantische nepborsten, rekenen op eindeloos veel zendtijd? Sinds wanneer is onderdanigheid een bewonderenswaardige eigenschap? Naar wiens respect en goedkeuring is zo'n jonge vrouw op zoek? Maar het is niet alleen de verguisde machocultuur van rappers waar wij ons aan storen, de vrouw als 'Playboybunny' is overal. Paris Hilton vult lapdancend haar realityshow, Jessica Simpson vleit zich gedwee over een autokap. En de vrouwelijke 'sterren' in Ranking the Stars debatteren uren met Paul de Leeuw over 'wie de lekkerste is'. Wij geloven niet in de girlpower, zoals bezongen door krioelende Pussycat Dolls. Een vrouw kan sexy zijn op vele manieren. Echte seks is spannend, vreemd, ingewikkeld en divers. Het beeld van nu is eendimensionaal en te gemakkelijk. Vooralsnog lijken de motto's sex sells & money talks het van trots en eigenheid te winnen.

3. Seksualiteit is geen confectie, maar haute couture.

De uitverkoop, sterk beïnvloed door internet, is voorbij. In het afgelopen decennium bleek elk seksueel exces binnen handbereik. Een simpele zoekopdracht via Google levert filmpjes op van vrouwen die zich laten onderpoepen, mensen die paarden pijpen en dames die zich gewillig in alle denkbare gaten tegelijk laten neuken. Wie op tv verwacht dat beelden van seks hand in hand gaan met emoties die horen bij liefde of verliefdheid, komt bedrogen uit. Wie dat vervolgens hardop constateert wordt voor esoterische geitenwollensok uitgemaakt of als enge feministe neergesabeld. Want: "Het is toch geweldig en vooruitstrevend dat we dit allemaal kunnen zien?"

Wij vinden die verkrampte progressievelingen achterhaald. Seksuele vrijheid staat niet gelijk aan totale grenzeloosheid en platheid. Veertig jaar geleden was er aan het begin van de seksuele revolutie nog veel te bevechten, maar wat is de betekenis van seksuele vrijheid als die gelijkstaat aan 'alles móet kunnen'? Tegelijkertijd willen we ook niet dat seksualiteit weer een alliantie aangaat met waarden als schaamte en eer of met een godsdienst. Zo verwordt een discussie over een gouden bikini tot een pingpongspel tussen preuts en vrijgevochten, conservatief en liberaal. Vrouwen moeten zelf een vuist maken tegen de eenzijdige wijze waarop vrouwelijkheid en seksualiteit momenteel gedefinieerd worden." Wie leert jongeren om de beelden en teksten die ze via de verschillende media consumeren in perspectief te plaatsen? Tieners zijn bedreven internetters, maar zijn zij ook opgewassen tegen de overkill aan harde seks, vage figuren, obscure voorkeuren en commerciële machten die het world wide web bevolken?

Wij roepen het nieuwe kabinet op om het vak media-educatie op basis- en middelbare scholen in te voeren. Maak inzichtelijk hoe manipulatief media kunnen zijn en voer een open en levendig debat over seksualiteit.

Alles kan worden opgepompt en strakgetrokken, een goed stel hersens zouden een bijzondere accessoire moeten zijn. Voor wie dat waardeert, is de schoonheid van een vrouw onbepaald houdbaar. Mocht de '0900-lekker-geil-en-pak-me-in-mijn-strakke-kontje-trend' onomkeerbaar zijn, dan hopen wij in ieder geval op een luidruchtige, kritische tegenbeweging.

Dit manifest is een eerste aanzet. Wij vragen iedereen die zich in bovenstaande tekst kan vinden, man en vrouw, ons manifest te ondertekenen op [deze website](#). Verder verzoeken wij iedereen om met eigen ideeën en acties te komen om seksualiteit en het schoonheidsideaal een andere wending te geven.

Larissa Pans (historica, freelance-journalist), Marije Lieuwens (freelance-journalist) en Myrthe Hilkens (journalist De Pers), Sunny Bergman (documentairemaakster, o.a. van 'Beperkt Houdbaar') en Stine Jensen (docent literatuurwetenschap aan de VU en publiciste).